

**BESTE KNAAGDIERVRIEND,
MAAK KENNIS MET DE
OERKNAGERS**

**Muizenissige avonturen
uit de steentijd!**

Geronimo Stilton is een wereldwijd beschermde merknaam. Alle namen, karakters en andere items met betrekking tot Geronimo Stilton zijn het copyright, het handelsmerk en de exclusieve licentie van Atlantyca SpA. Alle rechten voorbehouden.

De morele rechten van de auteur zijn gewaarborgd.

Gebaseerd op een idee van Elisabetta Dami.

Tekst: Geronimo Stilton
Oorspronkelijke titel: *Timidosauri in cerca di casa*
Illustraties omslag: Flavio Ferron (ontwerp en kleur)
Art Director: Iacopo Bruno
Grafisch ontwerp: Emilio Ignozza / *theWorldofDOT*
Illustraties binnenwerk: Giuseppe Facciotto (ontwerp), Carolina Livio, Valeria Cairoli en Erika De Giglio (kleur)
Vertaling: Dorette Zwaans
Zetwerk: Sandra Kok | vormgeving & opmaak

© 2016 Mondadori Libri S.p.A voor Edizioni Piemme, Italië

© Internationale rechten: Atlantyca S.p.A, Via Leopardi 8
20123 Milaan, Italië

www.atlantyca.com - contact: foreignrights@atlantyca.it

© 2019 voor de Nederlandstalige uitgave, verschenen bij De Wakkere Muis, Amsterdam
ISBN 978-90-8592-481-4 NUR 282

Verspreiding in België: Baeckens books nv, Mechelen

www.wakkeremuis.nl

www.geronimostilton.com

*Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheese Makers' Association
Wil je meer informatie ga dan naar www.stiltoncheese.com*

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, inclusief fotokopiëren en klank- of beeldopnames of via informatieopslag, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Geronimo Stilton

**BLOZOSAURUS
ZOEKT HUIS**

EEN ROMANTISCH ETENTJE

Het was een heldere, zwoele zomeravond. In de haven van Rotsfort blonk de **MAAN** in het **zeewater**. In herberg De Holle Kies hing een heerlijk rustig sfeertje. Het was dé perfecte avond voor een **etentje-voor-twee**. Hè, wat slordig. Ik heb me nog helemaal niet voorgesteld. Ik ben **GERONIMO STILSTONE**, de uitgever van het *Rotsforts Rumoer*, de meest bekende krant van de **OERWERELD** (eh... het is ook de enige krant).

Afijn, ik zat dus aan een tafeltje in **DE HOLLE KIES**, de herberg van mijn neef Klem. Mijn poten trilden als **RIETSTENGELS** in de

prehistorische wind. Waarom? Omdat ik aan tafel zat met

Vandana Vergezicht!

Weet je wie dat is? Nee? Dan vertel ik het je nu. Vandana is het *allerliefste*, *allerknapste* en *allerslimste* knagerinnetje van heel Rotsfort.

Ik ben smoorverliefd op haar.

Zo smoor als een gesmoord dinodijtje. Zou jij niet

bibberen als je een etentje had met het muizinnetje van je *dromen?*

Vandana keek me *LACHEND* aan en zei liefjes: 'Het eten is allemaal

zo heerlijk, Geronimootje. De stinkkaasmousse met moerasgroen, de **KAASSALADE** met **OERPEPERTJES**, de stinkpudding met **BES-FOSSIËLEN** ... Echt, ik heb het zo naar mijn zin!’

Zelf kreeg ik geen hap door mijn keel van de zenuwen. Ik was zo rood als een oerpepertje en ik

bibberde
en bibberde
en bibberde...

**WEL ALLE GEBEITELDE
STEENTABLETTEN!**

Mijn tanden maakten het geluid van een beitel op een brok **KLEI**. Zelfs Klem hoorde het. Hij bracht me snel een kommetje gesmolten

O, GERONIMOOTJE ...

SLIK!

EEN ROMANTISCH ETENTJE

Eh...

kaas met **KAMILLE**. Daar
word ik altijd rustig van.

Maar ik bibberde zo
dat de kom uit mijn
poten **GLIPTE**.

Hij vloog door de
lucht en landde

**ONDERSTE-
BOVEN** op mijn
snuif.

SPLAT!

Ik zat helemaal
ONDER!

DEPS!

Vandana boog zich langzaam over de tafel. Haar snuitje kwam steeds **dichter** en **dichter** bij mijn snuit. Wilde ze me een **KUSJE** geven? Ik sloot mijn ogen en ...

BBAF!!!

Ik smakte tegen de grond.

Bij de Grote Donder!
IK WAS GEVALLEN!

Toen ik mijn ogen weer opendeed, zag ik **GEEN** romantisch maanlicht, **GEEN** tafeltje met heerlijk eten en **GEEN** Vandana. Ik lag op de koude vloer van mijn eigen grot met een dikke buil op mijn kop.

Ik snapte het al: ik had het hele etentje

GEDROOMD!

Een tel later **BEEFDE** de grond onder me.

Nu snapte ik het nog beter:

IK WAS UIT BED GETRILD.

Heel Rotsfort **SCHUDE** op zijn
grondvesten!

WIE BIBBERT DAAR ZO?

Ik ging naar buiten en liep verdund naar mijn kantoor. De **AARDE** bleef ondertussen maar beven. Ik stak het

Plein van de Zingende Steen

over.

Van opzij zag ik een groepje knagers heel geconcentreerd en precies hun nood-testament **UITTIKKEN.**

WEL ALLE DINOBOTJES, DAN WAS ER ECHT IETS AAN DE POOT!

‘G, eindelijk!’ riep iemand. ‘Wat ben je laat!’

Het was Thea, mijn zus.

Ik draaide me om en vroeg verbaasd: ‘Eh, laat? Waarvoor?’

‘HOEZO WAARVOOR?’ antwoordde ze verontwaardigd. ‘Heel Rotsfort schudt uit zijn voegen. We moeten iets doen!’

Ik knikte. ‘Tuurlijk. We **HAKKEN** een mooi stukje uit in de krant. Op de eerste steenpagina. En we ondervragen een paar knagers. Het wordt een perfect artikel.’

Thea keek me boos aan.

**‘KNAGERS ONDERVRAGEN?
ARTIKEL?
EERSTE STEENPAGINA?’**

WIE BIBBERT DAAR ZO?

Ik wilde mijn plan beter uitleggen, maar Thea wilde er niets over horen. ‘Dacht je dat ik op kantoor ging zitten **NIKSEN** terwijl er een ramp gebeurt? We moeten uitzoeken waar dat getril vandaan komt! **OF WIE ER HIER ZO ZIT TE BIBBEREN!**’

Begreep ik het goed? Wilde Thea zich in een **AVONTUUR** storten met het risico om uit te sterven? Waarom?

Daar had ik in elk geval helemaal geen zin in. ‘Eh, ik kan eigenlijk niet meedoen’, zei ik. ‘Ik ben vandaag heel erg **NODIG OP KANTOOR.**

IK MOET OOK MIJN GALOPOSAAURUS NOG UITLATEN.

EN IK MOET DE PLANTJES WATER GEVEN.’

WIE BIBBERT DAAR ZO?

'ALLEMAAL FLAUWEKUL', zei Thea kordaat. 'Dit is heel serieus. Onze grotten zijn best stevig, maar als dit zo doorgaat, **STORT** de hele boel straks in.' Wel alle gebeitelde steentabletten, ze had gelijk.

**ROTSFORT WAS IN
GROOT GEVAAR!
GEVAAR! GEVAAR!
GEVAAR! GEVAAR!**